

Tan senzilla, fresca

L a història. En algun indret del País Valencià, estiu 1994.

A l'orfenat El Parral hi arriba Sor Marina, professora suplent per les vacances, ha de donar classes a un grapat de noiets rebotats que el que volen és engegar a dida les monges, fins que l'orfenat entra en crisi econòmica...

Les formes. Ho he comentat en altres cròniques: tota pel·lícula comença amb el títol. El títol de la

pel·lícula d'avui,

"Llenos de gracia", amb un bé

de déu de monges tot voltant

per allí, augurava una història on

aquesta "gracia" tenia un terrible

tuf a gracia divina. Craso error.

La gràcia del títol fa referència a la gràcia, a

la desimboltura, a la desacomplexada

naturalitat dels xavals prota-

gonistes. Bàsicament els cinc de

la colleta gambera que porten de corcoll l'orfenat

i al veïnat de la zona. "Llenos de gracia" és una comèdia que remet

a altres comèdies pretèrites, quan es pretenia reflectir la societat

espanyola. Una societat que maldava per treure's de sobre el règim

franquista. Això ja és història, però potser no tant pel que fa a

un cert ordre religiós. Tot inspirant-se en el llibre "La revolución

emocional" d'Inma Puig, el tàndem Óscar Díaz i Roberto Bueso

(València, 36 anys) s'han empecat una comèdia tan senzilla com

fresca. En tots els sentits del terme. De fet, i com se'ns fa saber en els crèdits finals, "Llenos de gracia" es fa eco d'un succés real de fa uns trenta anys a la Comunitat Valenciana. Acollint-se a l'estructura narrativa d'un relat sobre les resistències a l'educació entre uns adolescents marginats i marginats, allò del professor suplent que arriba i se les veu magres per fer-se escoltar, típic "Rebelión en las aulas", recordeu?, Roberto Bueso té l'encert d'anar per feina. Segueix de prop

sor Marina com als cinc xavals.

Qui més qui menys s'identifica, tan

aviat amb el professor, professora

avui, la singular i atípica monja

Marina, com amb els xavals que van a

la seva. En aquest deambular d'un

personatge a uns altres, la comèdia

aconsegueix que, superant tòpics,

respongui al títol: la gràcia és plena. Xapó per a tots.

El fons. Per educar cal estimar. O allò de "quien te quiere, te hará

reír". No pas plorar.

La imatge. El foc de camp entre la monja Marina i la colla adolescent

intercanviant records i desitjos.

La frase. "Creo que para ser guapo, hay que tener dinero", sosté el Sebas. Lucidesa juvenil en un

món adult.

La recomanació. Ideal per passar una bona estona i descobrir joves actors.

'Llenos de gracia'

Director:

Roberto Bueso.

Intèrprets:

Carmen Machi,

Paula Usero,

Dairon Tallon,

Núria González,

Pablo Chiapella,

Manolo Solo.

Espanya, 2022.

109'. JCA Alpicat